

Skatternes Forfaldstid og Erlæggelse m. v.

Gammelskatten, Grundskylden, Ejendomsskylden, Grundstigningsskylden og de i § 38 omhandlede Bidrag og Afgifter opkræves halvaarsvis eller fjerdingaarsvis i den Maaned af hvert Halvaar eller hvert Fjerdingaar, som i de i §§ 10 og 11 omhandlede Vedtægter bestemmes. Sker Betaling ikke inden en Maaned efter Forfaldsdagen, er Kommunalbestyrelsen berettiget til foruden Skattebeløbet at fordre Renter heraf $\frac{1}{2}$ pCt. maanedlig for hver paabegyndt Maaned, indtil Betaling sker.

Enhver af de nævnte Skatter og Afgifter — herunder ogsaa de i § 31 ommeldte Afløsningssummer og opsat, til Betaling forfalden Grundskyld og Grundstigningsskyld (§ 19) — bliver, saafremt Beløbet ikke er betalt inden en Maaned efter Forfaldsdag, tillige med paaløbne Renter at inddrive ved Udpantning.

Samtlige Ydelser med paaløbne Renter hæfter paa den paagældende Ejendom i sin Helhed med den for kommunale Skatter og Afgifter hjemlede Pante- og Fortrinsret og svares af den, der ifølge Skøde er Ejer, samt af vedkommendes Dødsbo og Konkursbo. Paaklage af en sket Værdiansættelse fritager ikke for Pligt til Betaling til Forfaldstid.

De af Vurderingsraadene i Henhold til denne Lovs foranstaaende Bestemmelser truffne Afgørelser kan saavel af vedkommende Ejer som af Kommunalbestyrelsen indankes for vedkommende Skyldraad og for Over-Skyldraadet i Overensstemmelse med Reglerne i §§ 10 og 12 i Loven af 7. August 1922.

Loven træder i Kraft 1. Januar 1925 og finder første Gang Anvendelse ved Opkrævning af de kommunale Ejendomsskatter for Skatteaaret 1925—26, for Amtskommunernes Vedkommende for Kalenderaaret 1925.

Samtidig med, at de i nærværende Lov indeholdte Bestemmelser kommer til Anvendelse, ophæves en Række ældre Lovbestemmelser.

Hvad der i nærværende Lov er fastsat for Købstæderne, gælder ogsaa for Frederiksberg og Marstal samt de sønderjydske Flækker, hvis ikke anderledes udtrykkeligt er bestemt i Loven.

I § 43 fastsættes, at er en Ejendom eller Dele af denne